

SPEJDERNES MAGASIN

43. årgang

nr. 4 . april 1959

Magasinets Fotokonkurrence

Igen i år indbyder SPEJDERNES MAGASIN til fotokonkurrence.

Alle ulve, spejdere, skovmænd, rovere og førere kan deltage.

Konkurrencen omfatter:

Situationsbilleder fra ture og lejre.

Landskabsbilleder.

Billeder fra jubilæumslejren.

I næste nummer bringes udførlige oplysninger og præmieliste.

Indsendelsesfristen bliver den 1. oktober.

DEN LYSE SIDE

Kære spejdere!

»En gammel persisk konge lå for døden. Han var meget optaget af, hvordan det skulle gå hans land, når han var borte, for han havde flere sønner, og erfaringen gennem et langt liv havde vist ham, at dette

kunne føre til stridigheder, der ville ødelægge hele nationen. —

Han samlede en dag sine sønner og sagde til dem: »Jeg har her nogle pinde, og I kan se, at selv jeg gamle, svage mand let kan knække dem, når jeg tager dem hver for sig«. — Det viste han dem, og de måtte give ham ret. Så samlede han de samme pinde i et bundt og sagde: »Nu kan jeg ikke knække dem, og det er der heller ingen af jer unge, stærke mænd, der kan. Hvis I strides indbyrdes, kan I let blive et bytte for hvem som helst, men holder I sammen, er der ingen magt i verden, der er stærk nok til at overvinde jer.«

Se denne historie kan du let få god forstand af. Tager Du de en-

kelte pinde for dig selv og dine patruljekammerater, da ser du, at bundtet af pinde er patruljen; nu kan du måske se, hvor jeg vil hen. Hvis du og dine kammerater er små prinser, der har for travlt med at hævde jeres eget værd, tænke for meget på jer selv og kun arbejde til jert eget bedste, så bliver I knækket som små pinde, og jeres patrulje er dårlig. Arbejder I derimod alle mod et fælles mål, og hver især udfører det job, I har fået pålagt, så vil patruljen stå stærkt, og I vil opleve et kammeratskab, som vil give jer ikke blot en god og lang spejdertid, men også en god fremtid. Det at arbejde i en patrulje, er først og fremmest at arbejde med sig selv. **Små-Høg.**

I dette nummer:

Forsidebilledet stammer fra primitivt spejderførerkursus på Ryekol.

Magasinets fotokonkurrence	62	Alt muligmanden	69
Den lyse side	62	Jubilæumslejren i mål og vægt	70
Sct. Georg - spejdernes skytshelgen ..	63	Indianersprog	72
Hindsgavllejren	64	Junglenyt	73
Graveshovedlejren	65	Livet i Waingunga-flokken	74
Scouts in action	66	Lange veje	75
Kunsten at føre skib	67	Togtet til Højreholmen	75
Jubilæumslejrens terrænleg og hike ..	68	Spejder-Tidende	77

Den 23. april er viet mindet om Sct. Georg, der er alle spejders skytshelgen, således som han var det for mange af middelalderens riddere.

Georgius er født år 303 efter Kristi fødsel i Kappadokien i Lille-

Imidlertid slap fårene op, og dragen forlangte nu hver dag et menneske. Også dette måtte han gå ind på, og hver dag — efter lodtrækning — måtte en af beboerne gå til dragen.

Den dag Georgius kom til Selem,

brugt hans navn, således var han rytternes og saddelmagernes helgen. Hans navn knyttes også til foråret. Den 23. april er jo grænsen mellem de to årstider.

I mange lande kaldes Sct. Georg for Sct. Jørgen. At han også var en helgen, der særligt hjalp med spedalskhed, ses af, at spedalskhedshospitaler kaldtes »Sct. Jørgens-gårde«.

Sct. Georg er et godt forbillede for os spejdere. Som han kæmpede mod den onde drage, bør vi bekæmpe det onde og dårlige.

Sct. Georg

asien. Da han blev 17 år, blev han soldat i kavalleriet, og der gik snart rygter om hans dygtighed i våbenbrug og mandig idræt, og han blev snart berømt for sin tapperhed, uforfærdethed og goder dyder.

✱

På sin færd kom han langt omkring. Således kom han en dag til en lille by Selem i Lykien, helt ude ved Middelhavets kyst. Ved Selem huserede et skrækeligt uhyre, en grådig drage. Mange mænd havde prøvet at fælde den, men uden held, og man havde derfor afsluttet en overenskomst med dragen, således at dragen skulle vogte landet mod til gengæld hver dag at få to får.

— spejdernes skytshelgen

havde loddet truffet kongens datter. Der var naturligvis stor fortvivelse i landet derover, og kongen kundgjorde da, at den, der ville kæmpe med dragen og dræbe den, skulle få prinsessen og det halve kongerige. Men ingen havde lyst. — Da Georgius ankom, var prinsessen allerede på vej til dragens tilholdssted, en sump uden for byen, men da han blev klar over, hvilken skæbne, der ventede den unge prinsesse, beslutte han at kæmpe mod dragen.

✱

Efter en voldsom kamp, hvorunder dragen udsendte ild gennem næsebor og mund, og som næsten havde kostet Georgius livet, fældede han dragen, og kongen tilbød ham den udlovede belønning, men Georgius afslog enhver form for belønning. Gud alene havde æren, sagde han.

Sct. Georg har alle dag været en højt anset helgen, og mange har

Jubilæumslejren

er nær!

Om 3 måneder mødes vi i Jubilæumslejren. Hvilke prøver og duelighedstegn skal du have taget færdig inden da?

Hindsgavllejren 1919

Den 16. juli 1919. I løbet af dagen blev lejrrpladsen befolket. Trop fulgte trop, vejen mellem Middelfart og lejrrpladsen var et bølgende spejderhav. Overalt lød der sang, trommehvirvler og signalhorn. — Ved firetiden kom der en trop på et halvt hundrede civilklædte drenge. — det var sønderjyderne, som ved indgangen til lejren blev modtaget af deres faderlige ven og leder under lejren, rektor Hartvig-Møller. I lejren lå parat til dem en fuldstændig spejderuniform. Lidt senere kom de lyshaarede, ranke svenske spejdere og de djærve norske gutter, hilst ved indgangen af paraderende danske kammerater. Så lyder der oppe i alle toner af et helt orkester — da ved enhver, at det er Hellerup-divisionen, som på sine ben er vandret fra Hellerup til lejren, og som nu ved en flot indmarch for et øjeblik standser det travle lejrlev, som allerede var i fuld gang. Straks efter ankomsten får troppene at føle, at det ikke er en feriekoloni, men en spejderlejr, de skal deltage i. — Første punkt af troppskonkurrencen — pakning og lejrslagning — bliver bedømt af dommeren, spejderchefens kritiske øje.

Den 17. juli. Kl. 6 lød reveillens toner, og lejren vågnede. Badningen foregik i tre afdelinger med 500 spejdere i hver.

På Hindsgavls jorder ved Lillebælt, omtrent hvor Lillebæltsbroen i dag svinger ud over det smukke sund, samledes 1900 spejdere i Hindsgavllejren.

DE TIDLIGERE KORPSLEJRE

Kl. 8,30 samledes alle på paradepladsen med alle faner opstillede foran lejrens store flagstang. Spejderchefen kom og hilste »God morgen spejdere«, der besvaredes med et »God morgen, spejderchef«. Derefter hejstes flaget. — En kort stemningsfuld morgenandagt indledede såvel denne som følgende dage. —

Den første dags arbejde bestod i »Indretning af lejren«.

Omtrent alle troppene havde lavet bord eller gravet sig ned i jorden og tidligere dages højt flammende, brændselslugende bål var alle steder afløst af snedigt indrettede koghuller. Og de mange små praktiske indretninger, som øger lejrlevets komfort, bliver for hvert år, der går, flere og flere.

Om aftenen blev lejrens første lejrball afholdt. Kl. 20,30 tages flaget. I et nu forstummer al tale og sang i lejren. Ethvert arbejde standser. Der er stille som i en kirke. Alle hilser vi den rød-hvide dug, der langsom synker. — Så tændes bålet, det store lejrball, omkring hvilket alle spejdere samler sig.

Den 21. juli Matabelekrigen. Kampen om Røgle.

Den 23. og 24. juli var spejderne i Sønderjylland.

I det øjeblik, den første damper med sin skov af dannebrogssflag i førstevnen, og med det rødhvide flag smeldende i mastetoppen styrede mod land, brød et tusindstemmig hurraab ud mod skibet. Den store menneskemængde i land istemte »Der er et yndigt land«, og fra skibene svares der med spejdernes sang »Jeg elsker de grønne lunde«.

Så begyndte landgangen. Trop efter trop rykkede i land. Ved 3-tiden satte spejdertoget sig i bevægelse. En stor skare fulgte spejderne, og overalt hvor de viste sig, strømmede beboerne til vinduerne. Blomster dalede ned over spejderne, og det var umuligt for befolkningen at lade være. De må have det elskede dannebrogssflag ud af vinduet for med det jublende at hilse de danske drenge.

Til sidst samledes spejderne i Dybbøl skanser, hvor der skulle slås lejr for natten. Spejderne skulle ligge i bivuark i store halmdunger. Men først blev der uddelt madrationer til hver trop, og der gik ligefrem et gys gennem byens beboere, da de så de mægtige dynger af rugbrød.

(Læs videre side 79)

Graveshovedlejren 1928

Graveshovedlejren 1928: En af lejrkonkurrencerne måtte afgøres ved lodrækning, der overvåres af Fritz Lerche, lejrchefen Tage Carstensen og Klavs Vedel, som står med sejrens palmer — en kurv med jordbær.

Graveshoved ligger på Sønderjyllands østkyst, nogle kilometer syd for den gamle grænse. Man fortæller på egnen, at navnet stammer fra Svenskekrigens tid, da et af Karl Gustavs kompagnier her gik gennem isen under forsøg på at forcere Lillebælt. Men denne begivenhed er nu næsten glemt, og trods det lidt dystre navn er stedet en ren idyl, en af de mange pletter langs vore kyster, som i sig selv rummer al den danske naturs poesi: Havet og bøgeskoven, de bølgende marker kantede med levende hegn og gennemtrukne af småvejenes lysende stribes.

I 1928 samledes 1200 af vore spej-

dere her til korpslejr, og i fem strålende sommerdage udfoldede der sig et broget liv ved den ellers så ensomme kyst. Teltene rejstes i læ af skov og bakker på en græsmark med vid udsigt over bæltet til Brandsø og Bogø med Fyn som en bred stribe i baggrunden. Det var dog især de mange gæster, som gav sig ro til i længere tid

at nyde udsigten og omgivelserne. Spejderne selv havde nok at gøre fra morgen til aften, idet lejren var anlagt som en konkurrencelejr, hvor de enkelte divisioner — til dels også de enkelte tropper — konkurrerede i så at sige alle grene af spejdersporten. Det var den store tilgang af nye spejdere, der nødvendiggjorde, at der måtte arbejdes på at højne standarden, derfor de mange konkurrencer.

Når man nu efter nogle års forløb lader Graveshovedlejrens forskellige oplevelser glide gennem sin erindring, ser man først en række farvestrålende, kalejdoskopske enkeltbilleder: de store parader, mor-

(Læs videre side 79)

I jubilæumslejren ledes Hindsgavllejren af redaktøren af Spejdernes Magasin, Jørgen B. Skotte Hansen, og Graveshovedlejren af DC Jørgen Christoffersen, begge Heimdal divisionen.

A TRUE STORY OF SCOUTS IN ACTION

by ALISTEN

DURING A SEVERE STORM, FIVE DANISH SEA SCOUTS WERE TYING DOWN THEIR EQUIPMENT AT THEIR SEA SCOUT BASE ON THE SHORE OF THE ØRESUND (THE WATERS BETWEEN DENMARK AND SWEDEN.) THE WIND WAS INCREASING, BLOWING IN GUSTS THAT WHIPPED UP HUGE WAVES. ONE OF THE BOYS SPOTTED A SAILBOAT OFF SHORE BEING TOSSED MERCILESSLY BY THE RAGING SEAS.

AS THEY WATCHED, A SUDDEN SQUALL HIT THE BOAT, RIPPED ITS MAINSAIL, AND SWUNG IT BROADSIDE INTO A LARGE WAVE WHICH OVERTURNED THE BOAT, THROWING ITS TWO OCCUPANTS INTO THE WATER.

THREE SEA SCOUTS IMMEDIATELY HOPPED ON THEIR BICYCLES AND SPED TO A POINT ALONG THE COAST NEAREST TO WHERE THE SAILBOAT HAD CAPSIZED. THEY GOT INTO A ROWBOAT AND SET OUT ON THE ROUGH SEA.

BECAUSE OF THE CURRENT AND THE WAVES THE ROWBOAT WAS THROWN AGAINST A ROCK. ONE OF THE BOYS JUMPED INTO THE WATER AND PUSHED THE BOAT CLEAR, BUT A HOLE HAD BEEN PUNCHED IN THE SMALL CRAFT!

THEY QUICKLY DECIDED THAT ONLY TWO SHOULD GO TO THE RESCUE - ONE TO ROW, THE OTHER TO BAIL OUT THE LEAKING BOAT. FOR ALMOST TWO MILES THE TWO SEA SCOUTS BATTLED THE HEAVY SEAS BEFORE THEY REACHED THE TWO YOUNG MEN HANGING ONTO THEIR OVERTURNED BOAT.

THE TWO WERE PULLED INTO THE ROWBOAT WHICH, BECAUSE OF THE ADDED WEIGHT, FURTHER ENDANGERED IT. SEEING THEY WERE HALF FROZEN, THE RESCUERS MADE THE TWO MEN ROW TO GET WARMTH BACK INTO THEIR BODIES. AS THEY MADE SLOW HEADWAY TOWARD SHORE THE SEA SCOUTS MASSAGED THE LEGS OF THE TWO YOUNG MEN WHICH WERE NUMB FROM THE COLD WATER AND BITING GALE.

IN THE MEANTIME, THE OTHER SEA SCOUTS HAD ALARMED THE POLICE, A PILOT BOAT, AND A FISHERMAN'S BOAT. IN ABOUT HALF AN HOUR THE PILOT BOAT WITH A DOCTOR ON BOARD DREW UP ALONGSIDE AND PULLED ALL FOUR ABOARD. THE DOCTOR TOOK THE TWO RESCUED MEN UNDER HIS CARE.

AS THE RESULT OF THIS OUTSTANDING WORK DONE BY THE TWO SEA SCOUTS THEY RECEIVED THE DANISH BOY SCOUTS ASSOCIATION SILVER CROSS FOR LIFESAVING. THEIR NAMES ARE: EGON CHRISTIANSEN AND KURT JOHANSEN, OF THE AALSGAARDE SEA SCOUT TROOP OF THE DANISH BOY SCOUTS ASSOCIATION.

Navigation, skibsfartskunst eller metoden til at finde frem over havet på er en ældgammel foreteelse, men tillige en ting, uden hvilken selv den mest moderne skibsfart ville være ude af stand til at arbejde, en ting, der er en livsnødvendighed for erhvervsskibsfarten, og en ting, der bør være noget tilsvarende for de, der blot sejler for deres fornøjelses skyld.

Det er jo altid sådan, at den, der i et spil ikke kender reglerne, vil ødelægge spillet for de, der kan dem. Det hjælper ikke stort, at de folk, der lever af at sejle kender deres regler til fuldkommenhed, medens de, der sejler blot for at sejle, og som undertiden kan komme ud for at blive erhvervssejlernes modpart i en vigeregul, ikke har blot det ringeste kendskab til selv de mest elementære regler for færdsel på vandet. Desværre har man meget ofte set eksempler på, at en sådan uvidenhed ikke blot kan koste tab af fartøj og materiel, men også at det kan komme til at koste menneskeliv. Det burde være sådan — (og ønsker herom har også tit været fremsat både fra erhvervs- og lystsejlerside) — at ingen måtte begive sig ud som fører af nogen form for fartøj, før han havde bestået eller gennemgået en prøve, der beviste hans kendskab til navigation og søvejsregler.

Søspejderne har naturligvis forståelsen af, hvor vigtigt det er, at en dreng ikke bliver betroet en båd og en besætning, før han kender spillets regler og forstår at følge dem, og derfor har alle søtrotte over det hele land hver vinter dette emne på programmet, og det var altså også det, vi ville forsøge at beskæftige os lidt med her i disse spalter.

Kunsten at føre skib

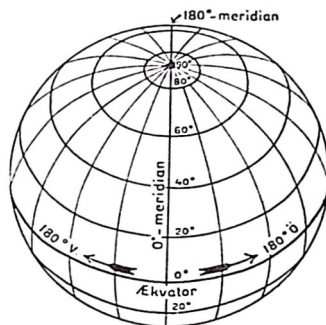
Af Skipper

Navigation kan deles i to hovedafdelinger, den astronomiske og den terrestiske, og da den førstnævnte i flere betydninger må betragtes som den højere navigation, vil vi her nøjes med at beskæftige os med den — om man så må sige — mere jordbundne, og da vi naturligvis heller ikke stiler efter at uddanne søspejdere til kyst- eller sætteskipper, så kan det endda kun blive til et lille uddrag af denne terrestiske navigation.

Og hvor skal vi så tage fat — ja, det naturligste må vel være at begynde med det sted, hvor vi skal arbejde, nemlig på vor runde jord.

Vi ved alle, at jorden har form af en kugle, og vi ved også alle, at denne kugle er dækket af et tænkt gradnet, der tager sig omtrængt sådan ud:

Linierne fra pol til pol kalder vi jordmeridianer eller storcirkler. Fra disse er der fra et hvilket som helst sted på hver cirkel lige langt til jordens midte, og vi har anbragt dem således, at vi nummerer dem fra 0 til 180 grader mod øst og fra 0 til 180 grader mod vest, begge dele udgående fra nulmeridianen, den storcirkel der går gennem Greenwich-observatoriet i London. Disse cirkler eller meridianer mødes alle ved nord- og sydpol, og ville altså udlagt i et atlas danne skrå linier, der ville mødes et eller andet sted uden for kortet, hvad der derimod ikke ville være tilfældet i søkort, men tilbage hertil senere.

Vinkelret på disse meridianer har vi så tænkt os anbragt cirkler, der skærer jorden i skiver. Vi lægger først ækvator på, den er det eneste skivesnit, der også kan benævnes storcirkel, hvorimod alle de øvrige skivesnit, der ligger parallelt med ækvator og som bliver mindre og mindre i omkreds, alt efter som vi nærmer os polerne, benævnes lillecirkler. Vi kalder ækvator for nul, og benævner derefter de andre lillecirkler med tal op til 90, både mod nord og syd, og får således 90 graders nordlig bredde på nordpolen og 90 grader sydlig bredde på sydpolen. Vi har nu indspundet hele jordkloden i et net af streger, der skal hjælpe os på vor videre færd i navigationens mystiske, men vigtige verden.

Ligesom vi kalder lillecirklerne eller breddeparallellerne for nordlig eller sydlig bredde alt efter som de ligger nord eller syd for ækvator, således kalder vi storcirklerne eller meridianerne for østlig eller vestlig længde, alt efter som den ligger øst eller vest for nulmeridianen, og hermed har vi altså fået et groft indtryk af de navigatoriske udtryk, bredde og længde, og det vil vi komme nærmere ind på næste gang.

SCOUTS IN ACTION

er en serie af begivenheder, der virkelig er sket, som fortælles i Boys Life — det amerikanske spejderblad.

Den redningsaktion, som du ser afbildet på side 66, har fundet sted herhjemme og er gengivet efter den beretning, der fandtes i Spejderens Magasin i juni 1956.

Nu kan du få lejlighed til at prøve dine engelske kundskaber.

Læs om

Jubilæumslejrens Terrænleg

Sydafrikansk politirytter i B.-P.s streg.

Spejdere

I har formentlig læst gode og spændende »røverromaner« om ridere i middelalderen, indianere og nybyggere, Robin Hood og hans mænd, smuglere og gendarmere o. lign., og I har vel også som alle raske drenge prøvet at lege sådanne lege, hvor I fantaserede jer til

at opleve de samme situationer, og hvor I selv var hovedpersonerne i bøgerne. Som spejdere har I vel ofte været på terrænlege, der netop var bygget over indianertogter og smuglerjagter i nattens mørke o.s.v., — lege, der endnu i mindet kan glæde jer, lege hvis forløb og særlige spændende situationer endnu er samtalestof i jeres patrulje og trop. — Men har I prøvet en rigtig gammeldags »Matabelekrig«? —

Matabelerne var en af Sydafrikas mange negerstammer, hvorimellem der ofte udbrød stridigheder af forskellig art, oftest opstået som følge af stammehøvdinges og medicinmænds misundelse og magtbegær.

Efter Boerkrigen organiserede B-P det sydafrikanske politikorps med det formål at opretholde fred og orden mellem negerstammerne indbyrdes og med den hvide befolkning. Alligevel skete det, at der udbrød et oprør, hvor Matabelerne spillede den største rolle, og hvor B-P's politifolk viste, hvad de due-de til. Denne begivenhed vil vi opfriske som en spændende terrænleg i Jubilæumslejren til sommer.

På Djursland findes dejlige store skove og søer — et rigtigt spejderterræn, og i disse vildsomme egne vil der ad skumle skovstier og på sletterne ved de store søer myldre over 7000 Matabeler, Ashantier, Usutuer, Takwenaer og Bantuer, som godt og vel 1000 politimænd skal prøve at holde fra hverandre. Matabelernes medicinmand Kawabuzayo vil ved det flammende bål udsige det hemmelige ord, der skal bringe opfyldelsen af hans stammes store drøm! — Såvel ved dag som ved nat vil der ske store ting i de mørke skove. —

Ingen af jer spejdere ved, hvilken rolle I vil komme til at spille under denne store leg! Der bliver noget at gøre og opleve for alle, og der bliver opgaver for alle patruljer og specielle spændende opgaver for mange af jer, opgaver, hvis løsning kræver, at I er dygtige, terrænvante spejdere. Har jeres patruljefører lært jer at snige jer lydløst og usete gennem et terræn? Ellers er det tiden nu!

Vi ses til sommer når det går løs.
Svend Buhl.

Vær med i alle tiders

JUBILÆUMSHIKE

Korpslejren vil byde jer på en spændende hike med et ganske særligt formål og opgaver, hvis løsning vil kunne få betydning den følgende dag under den store terrænleg.

I vil få lejlighed til at vise, om I virkelig kan klare jer som »spejdere« ude i »busken«, som B-P's sydafrikanske politi i sin tid måtte klare sig. —

Benyt forårstiden godt. Undlad ikke at tage på 2-mands hike's så ofte som muligt, evt. hveranden

week-end, som det vel er sædvanligt i de fleste skovmandspatruljer, fra nu af og til Jubilæumslejren. Underkast jeres duelighed en prøve i flere af de spejdermæssige færdigheder, som I jo lærte og dyrkede tidligere som spejdere på tropsturene. Jo bedre I magter terrænmæssige opgaver, des større spænding og fornøjelse vil I få ud af Jubilæumslejrens skovmandshike's.

Ligeegyldigt med hvilket formål I

FOR SKOV/MÆND

tilrettelægger jeres skovmandshike's: woodcraft, skitsetegning, orientering, fotografering af blomster, fortidsminder, bygningsstil el. lign. eller I vil dyrke snigning for at optage dyrebilleder, så vil det blive en træning i iagttagelse, — og jo mere man får evne til at bruge øjne og ører, des større glæde vil man få af livet. —

Go on, boys!

Buhl.

VED DU ...

hvordan man tilbereder kød ...

og grøntsager, som New Zealands oprindelige indbyggere, maorierne, gjorde det? Det er meget let og bekvemt.

Grav et hul i jorden, saml nogle sten på størrelse med en knyttet hånd og varm dem i ca. en time i et bål. Mens dette foregår, samles en del græs eller løvrige kviste. Når stenene er varme, skubbes de ned i hullet, et lag græs lægges ovenpå, og herpå anbringes kødskiverne og kartoflerne, porrerne, gulerødderne, eller hvad du nu har med. Ovenpå maden anbringes igen et lag græs eller blade og øverst et gammelt stykke tøj, og så dækkes hullet til med jord. Et par timer senere kan du forsigtigt rode jorden væk, pille de øverste lag græs væk, tage kød og grøntsager op og spise et velsmagende måltid, som har lavet sig selv, mens du har fri. Opvasken er såre simpel! Slik hænderne!

Denne måde at lave mad på, kan faktisk ikke slå fejl, men hvorfor ikke eksperimentere videre selv og opfinde nye retter? Hvorfor skal det altid være frikadeller og sød suppe. Patruljen har vel fantasi til at finde på noget særpræget.

»En tolverk«.

Dokumenter:

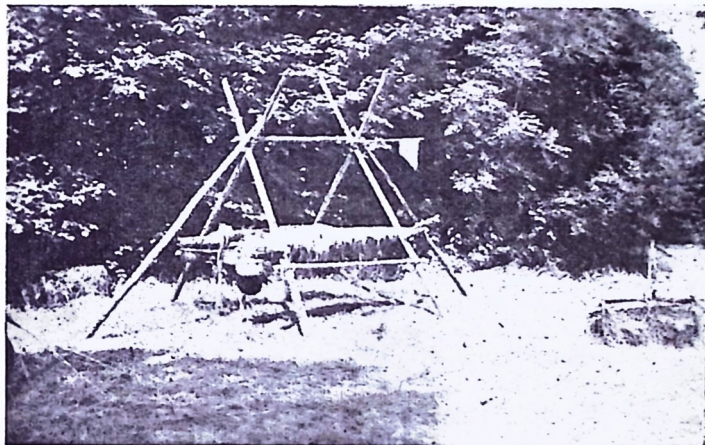
Til øvelser, kort over patruljens eget terræn eller andet kan du få brug for at forvandle et stykke nyt og friskt papir til et gulnet og gammelt dokument. Du kan gøre det på forskellige måder.

Det nemmeste er nok at bruge et meget varmt strygejern, som du simpelthen stryger over pergamentpapiret, men gå endelig for-

sigtigt til værks, så det ikke bliver for brunt.

Du kan også give papiret et bad i sort kaffe. Lad papiret suge godt og tør det derefter på et varmeapparat, hvorpå du kan skrive tekst og rive det i kanterne, så det kommer til at se »ældet« ud.

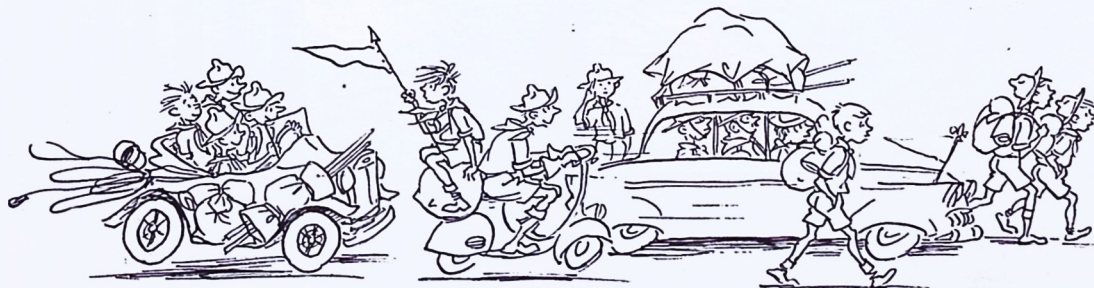
Du kan også ordne sagen ved hjælp af et gasblus, men det kræver forsigtighed. Hold papiret i passende afstand over flammerne, og det vil lidt efter lidt gulnes. Husk at anvende svært papir, helst pergamentpapir eller lignende. Når du bruger strygejernet eller gasblusset, må du huske at skrive og tegne på »dokumentet«, inden du opvarmer det.

Lejrborde.

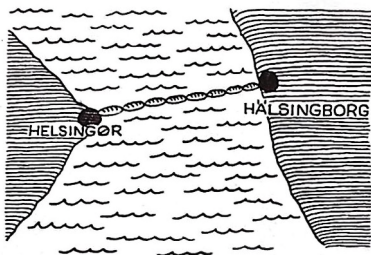
Til en standlejr er det nødvendigt med et lejrborde, og her er en for-

nuftig model, som ser ganske solid ud. Det betinger jo blot nogle gode granrafter.

Der er mange måder at komme til Ebelloft på. Vi mødes i Jubilæumslejren!

Jubilæumslejren i mål og vægt

Du glæder dig vel allerede til du skal i korpslejr til sommer? Og vi kan betro dig, at du vil komme til at leve godt i lejren. Hør blot, hvad der skal bruges til forplejningen af de mange deltagere.

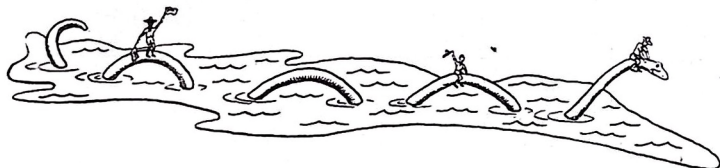
Vi kan begynde med morgenmaden — havregrøden, — af gryn i de kendte store pakker, skal der anvendes så mange, at de kan sættes op i 15 stabler på Københavns rådhusårns højde.

Problemet over Øresund vil nu

kunne løses, thi det brød, vi skal spise i lejren vil være nok til, lagt i forlængelse af hinanden, at række fra Helsingør til Helsingborg.

En hovedartikel er også kartoflerne, her kommer vi ud for uhyre mængder. Tænk blot, at hvis en enkelt spejder, der lige var rykket op i troppen, skulle skrælle hele denne portion, så ville han, hvis han skrællede hele dagen, bortset fra spisepauser og sommerferie, først blive færdig, når han skulle ind som soldat. Og den megen skræl, der fremkom, ville udstrakt kunne nå fra Esbjerg til Harwich eller fra Ebeltoft til Rotterdam.

Margarine spørger du, jo, den ville i de kendte pakninger kunne udlægges så den på det nærmeste kunne omkranse St. Oksø i Rold skov. Og medens vi er ved de store skove, kan det bemærkes, at forbruget af leverpostej ville udfylde »Hjortesædet«, hvor Jens Hvass bor.

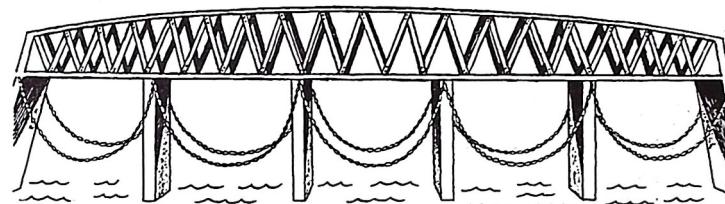

Af medister medgår der så meget, at den som en søslange kan ligge udstrakt på langs i Skanderborg sø. De knækpølser, der skal anvendes, kan hænge som guirlander på hver side af Lillebæltsbroen.

Æg kunne som en slange sno sig om

Rundetårn fra jorden op til toppen, og fra Skagens fyr ville citroner som et gult bånd hænge ned fra fyrets øverste top.

Jo, det er store forhold, selv tvebakker fylder godt på vore veje, f. eks. som fra Rådhuspladsen til Hellerup —

Arhus til Brabrand — Odense til Lumby — Aalborg til Sdr. Tranders — og fra Nykøbing F. til Thoreby på Lolland.

Og hvad angår rabarber og gulerødder, da kunne hver indbygger i Fre-

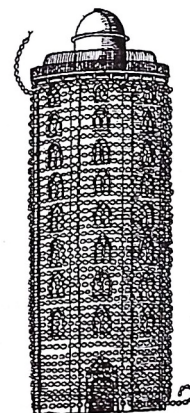
dericia få en rabarberstilk, og hver indvåner i Thisted en gulerod.

Til slut skal så nævnes melis: 5 tons, marmelade 2 tons, kød 3 tons, mælk 28000 liter, kærnemælk 6000 liter, buddingpulver 2000 stk. og the 2000 pakker.

Disse tal og sammenligninger vil nok få det til at blegne for en husmoder, og du er sikkert også mæt på forhånd. Men mon du ikke, når du

kommer frem til jubilæumslejren, vil have din fulde appetit? Jeg tror det, og så ved du: uden mad og drikke duer henten ikke!

Vi præsenterer dig her for den mand, der har ansvaret for al proviantering til den kæmpestore Jubilæumslejr. Det er divisionschef Jørgen Einar Raen Rasmussen fra Odense division. Han har alle planer klar — også madplanen! Derfor kan han allerede nu smile så tilfreds.

INDIANSKE TEGN OG SYMBOLER	
	MAND: MENNESKELIGHED
	PILEHOVED: ÅRVÅGENHED
	HYTTE: FAST BOSTED
	REGNSKYER: GODE UDSIGTER
	STORT BJERG: OVERFLOD
	KRYDSEDE PILE: VENSKAB
	TORDENFUGL: BUD FRA GUDERNE
	FIRE ALDERSTRIN: BARNDOM, UNGDOM MIDALDER, ALDERDOM
	DYRESPOR: FORNØJELIG TID
	BJØRNESPOR: GODT VARSEL
	PIL: BESKYTTELSE
	BRÆKKEDE PILE: FRED
	KAKTUSBLØMST: FRIERI
	SLANGE: UDFORDRING
	SOMMERFUGL: EVIGT LIV
	SKYSAMLING: FØRER TIL LYKKE
	MEDICINMANDSØJE: KLOGSKAB
	ØRNEFJER: HØVDING, LEDER
	SOLSYMBOL: LYKKE
	HOVEDBEKLÆDNING: DANS
	KAKTUS: ØRKEN
	TEPEE: MIDLERTIDIGT HJEM
	REGNDRÅBE & SKY: GOD AFGRØDE
	HEST: REJSE
	KLAPPERSLANGE: STYRKE
	SADDELTASKER: REJSE
	KLIPPE: EVIG, BESTANDIG
	CYKLON: KRAFT
	FUGL: UDEN BEKYMRINGER
	PRÆRIEULV: SPOR, VEJ
	PILE: SIKKERHED
	GULDSMED: GODT VAND
	BØFFELØJE: ÅRVÅGEN
	LYN: HURTIG
	EDDERKOP: HELD OG LYKKE
	BØFFELHORN: SUCCES
	FRØ: MOSE, DYND
	REGN: REJS BORT

Indianer- sprog

To indianerdrenge møder hinanden, og den ene spørger: »Hvad har du oplevet i den sidste tid?« Den anden fortæller ham om det, han har oplevet med sin stamme: »Vi tog i kano nedad floden. Det blev nat, vi slog lejr og var sultne. Derfor lavede vi mad. Vi spiste, drak og gik så til køjs osv., fortæller den ene dreng — vel at mærke uden at sige et eneste ord. Drenge er nemlig fra forskellige dele af landet og forstår derfor ikke hinandens sprog.

Ved at følge anvisningen her til højre, kan du lære de letteste og mest anvendte ord. Se blot nøje på tegningerne, og det vil være en let sag at sætte dig ind i disse ord.

Du må undlade alle unødvendige ord som: og så — derefter — hvorpå osv. Flertal laver du ved at tilføje »alle« til ordet. Eks.: Vi = jeg alle. Man bruger samme ord både som navneord og udsagnsord, altså »lejr« og »at slå lejr«. I begge tilfælde bruges tegnet for lejr. Til lægsord sættes bag navneord. Eks.: »spejder gode«.

Hvis du skal spørge om noget, bruger du tegnet for »spørgsmål« (du bevæger din åbne hånd et par gange frem og tilbage foran munden). Når du spørger: »Hvornår skal vi spise?«, hedder det: »Spørgsmål — jeg — alle — spise«.

Dette er hentet fra det amerikanske spejderblad Boys Life, der for øvrigt udkommer i et månedligt oplag af 1 3/4 mill. eksp., og det er skrevet af den tidligere danske spejderfører William Hillcourt. Tegningerne er Gotfred Mortensen mester for.

Til venstre ser du nogle nyere indianske symboler.

EN HEL HISTORIE MED HÆNDERNE ALENE

	JEG		ALLE
	KANO		NEDAD
	FLOD		NAT
	KOM		GØRE
	LEJR		SULTEN
	SPISE		DRIKKE
	GÅ		SOVE

Alle tolv

BF Søren Jacobsen,
Casper Markdanner,
Graabrør, Allan Larsen,
Pionertroppen.
Paw, BF Klaus Helstrup Molin,
Tryggvi's flok.
Per Andenæs Johansen,
6. Odense flok.

JUNGLEDYR

KAA — Pythonslangen.

På opfordring bringer vi sang-
teksten fra Far til Fire-filmen.

ALLE RASKE ULVEUNGER

Ulv! Ulv! Ulvflok!
smil og syng en sang!
Med en sang bli'r vejen nok
ikke så lang.

Alle raske ulveunger — syng nu

med i kor:
1 — 2 — 3 — vuf! 1 — 2 — 3 — vuf!

Alle raske ulveunger kan de kendte
ord:

1 — 2 — 3 — vuf! 1 — 2 — 3 — vuf!

Frejdigt går vi sammen! —

det kan vi li',

hele ulvestammen! —

ud i det fri!

Alle raske ulveunger er på rette
spor

1 — 2 — 3 — vuf! Vuf! (Vuf)

Vuf! (Vuf) Vuf! (Vuf)

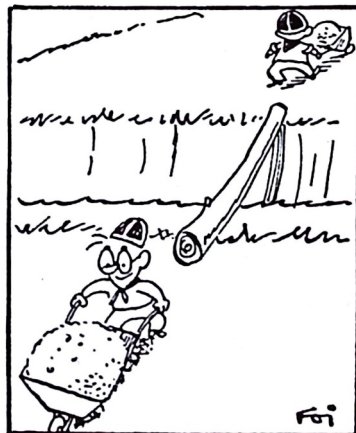
Små glimt af ulvevisdom
Lyt til hele spørgsmålet før
du prøver at svare.

Den store kvælerslange Kaa var
Mowglis meget gode ven. Det var
Kaa, som reddede Mowglis liv, da
han var fanget af abefolket Bandar-
Log, og det var Kaa, som gav Mow-
gli gode råd, da ulvekoblet skulle
kæmpe mod dholerne.

Nu skal I høre lidt om Kaa.

Den har en lys, gråbrun farve
med et mørkt, netmønster. Den kan
blive ca. 8 meter lang. Den ophol-
der sig i skove, hvor den klatrer i
træerne eller hænger stille for at
lure på sit bytte. Når den får øje på
et bytte, sniger den sig lydløst hen
til det, kaster sig over det og knu-
ser det ved at omslynge det med sin
vældige krop. Når det er gjort, un-
dersøger den byttet, hvorefter den
sluger det, med hovedet først. Så
lægger den sig og fordøjer, og man
kan på den udspilede krop tydelig
se, hvor byttet ligger. Kaa har en
mægtig appetit og kan sluge ret
store dyr.

Tegningen er fra det finske spejderblad

Af Waingunga-flokkens dagbog

Flok-flok-flok, råbte Akela. Vi svarede Flo-o-o-k, og stillede os uden for vore huler. Akela fortalte om et indbrud, der havde været så politiet ledte efter forbryderen. Der skulle tages fingeraftryk, lommerne skulle vendes, og lommeørklødet undersøges. Det var ikke alle fingre, der kunne tåle at beses.» Der står ikke noget om rentlighedsparade i programmet,« sagde Bekko.

Vi legede: Fang Nagainas øg. Ligesom Rikki-Tikki-Tawi i sin tid. Det var en stafetleg. Vi skulle fange en bordtennisbold i et krus. Det så nemmere ud, end det var. Blå bande vandt.

Derefter smed Baloo en bombe, hun spurgte: Lagde I mærke til roderiet udenfor hulen, da I kom? Der stod en del ting som ikke var på plads. Hvilken bande får det først skrevet ned efter hukommelsen? Rød bande blev først færdig, vi glemte skovlen, skønt Hathi endda nær var faldet over den.

Vi skal også arbejde, sagde Akela, og vi gik i gang med stjerneprøver. Et par spillede færdselsspil, nogle fuglefirkort og andre blomsterfirkort. Mange øvede sig i at binde knob. Jeg selv lagde flagpuslespil, og malede Dannebrog i de rigtige dimensioner.

Derefter var hver bande en bus og Bagheera var færdselsbetjent og stod med et rødt skilt i den ene hånd og et grønt i den anden. Vi skulle køre hen til hende, stoppe for rødt og køre frem for grønt lys. Hvis vi kørte frem for rødt, måtte vi begynde helt forfra. Gul bande nåede først frem uden fejl. Så sang vi: 10 små cykelister. Vi sad til slut om Den røde blomst, (pejsen) og hyggede os, her opførte rød bande »Røde hund«. Kim og Darzee spillede på blokfløjte for os, og til sidst sang vi: Nu flyver mørkets fugle ud.

Med -hilsen, Rann.

LANGE VEJE

Ulvefortælling af
ANNESOFIE HERMANN

Tegninger:
THORA LUND

*

Præsten, som stod fortabt og ikke vidste, hvad han skulle, fik også en opgave, han skulle tage jumben og køre ind til Silkeborg og tale med folkeregistret.

Fru Ring og hendes døtre skiftedes til at sidde hos Jakob, og doktoren kom hver anden time.

Sent på aftenen var Jens Falletsen blevet fundet, han var forkarl på en stor gård nord for Silkeborg. Han blev nok noget forbavset, da en varm og hæsblæsende dreng fortalte ham, at hans lille bror, som han ikke havde set i fem år, lå syg i præstegården i Virklund — efter at han var gået hele vejen fra København for at finde sin store bror. Han sadlede straks en hest for at galoppere de to mil til præstegården. Så snart han kom, tændte læreren bål på de to høje, som aftalen var, og i majnattnen lyste ilden vidt omkring med bud til de drenge, der endnu måtte være på farten, at Jens var fundet.

»Jeg er kommet, Jakob,« sagde Jens og bøjede sig over sin lille bror, »jeg er kommet, og nu skal det blive godt alt sammen!«

Og Jens havde ret, det blev godt alt sammen. Jakob kom igen sin svære sygdom og kunne tre uger efter gå ud i præstegårdshavens kringledede gange og lege eventyrlige lege med præsten og hans syv børn. Det blev ordnet sådan, at han skulle blive i præstegården, til han var færdig med at gå i skole og efter den tid måske flytte til Jens, der regnede med at have egen gård om 5 år.

»Jeg har altid sådan ønsket mig at have 8 børn,« råbte præsten, og jeg har kun 7!« Men nu havde han jo da foreløbig 8, og en lang tid var hans yndlingshistorie ved middagsbordet Jakobs tur gennem Danmark: »..... og så stod den lille, spinkle dreng ved Lillebælt, hans sko og strømper var slidt op, og hans fødder hang i laser. Foran ham brølede havet, sære uhyrer

FORTÆLLING
FRA STELALDEREN

af

ROBERT FISKER

Illustrationer:
THORA LUND

Gnist og Vind havde siddet uden for hytten, lige siden solen stod op, og nu var det snart middag. Mændene fra den lille boplads var enten i skoven eller på fjorden for at skaffe mad til huse, men deres far var ikke med mændene i dag. Han sad inde i hytten hos deres mor sammen med gamle Grum. Hvad der skete inde i hytten, var ingen af de to drenge klar over. Af og til

hørte de Grum mumle og synge sære ting derinde.

Grum var den ældste mand på den lille stenalderboplads. Han var så gammel, at ingen kunne huske, at han ikke havde været på bopladsen. Der var dem, som mente, at han var ligeså gammel som fjorden og skovene, og ingen var i tvivl om, at han stod på fortlørlig fod med skovens og fjordens ånder.

I snart tre dage havde drengenes mor nu været plaget af en ond ånd, der havde sat sig fast i hendes mave og pinte og plagede hende både nat og dag, og nu havde far sendt bud efter Grum, for at han kunne jage den onde ånd ud af mor.

Nogle andre af bopladsens børn slog sig ned ved Gnist og Vind under den store eg, men ingen af dem talte. Alle stirrede de med store øjne og åbne munde over mod hytten, hvorfra Grums mærkelige åndesange lød.

En gammel, kroget kvinde slog sig ned ved siden af de to brødre. Hun var så rynket i ansigtet som

stak deres slimede hoveder op af de sorte bølger, det tordnede og lynede, og vældige skypumper rev træer op med rode og smed med tage, som var de tændstikker —.

»Så, Thorvald,« lød fru Rings bestemte røst, »så spiser vi til middag,« og det gjorde de så, 8 skeer førtes ind i de før så måbende munde.

»Jeg har altid ønsket mig at have 8 børn,« råbte præsten.

et gammelt æble og mager og snavset, men hendes små øjne var levende og glade.

Mus hed hun. Gamle Mus blev hun kaldt. Hun havde ikke altid levet på bopladsen. Jægerne havde fundet hende halvdød af sult inde i skoven og havde taget hende med sig. Det var samme år, som Gnist blev født. Hun hjalp til, hvor hun kunne. Hun fik lidt her og lidt der og gjorde sig til gode med de bidder, som jægerne og fiskerne gav hende.

Børnene kunne lide Gamle Mus, for hun var flink til at fortælle og til at hjælpe dem med så mange ting.

Kvinderne kom gerne til hende, når de ville have gode råd mod sygdom og ulykke. Gamle Mus var klog på den slags ting, næsten lige så klog som Grum, men hun passede altid på ikke at blive uvenner med Grum.

»Grum skal nok få den fæle ånd jaget ud!« mumlede hun og nikkede til Gnist, »men det er en meget ond ånd, som det tager meget lang tid at gøre det af med!«

Gamle Mus fik ret. Solen var nået et godt stykke ned på himlen, før Grum kom kravlende ud af hytten fulgt af Bjørn, Gnist og Vinds far. Grum så træt ud. Han gik med det samme ned til sin hytte, og alle forstod, at han trængte til at hvile sig efter den lange kamp med ånderne.

Bjørn så også træt ud. Han satte sig ned ved siden af hyttens indgang, og Gnist og Vind gik over til ham.

Inden de kunne nå at spørge om noget, løftede deres far hånden.

»Stille, mor sover nu. Grum har jaget ånden på flugt, men han sagde, at den godt kunne finde på at vende tilbage, hvis mor ikke fik lov til at sove. — Gå I hellere ud og find jer noget mad, det kan være, at Gamle Mus kan hjælpe jer!«

»Kom I bare med mig,« sagde Gamle Mus, da de to drenge bad hende om mad, »jeg har ikke meget, men nok til, at vi kan blive mætte!«

Da de noget efter havde fået stillet sulten i Gamle Mus' lille hytte, tog hun en skindpose frem under sit soveskind og rakte den til Vind.

»Den kan du give din mor. Den vil beskytte hende mod ånder i

maven og hoved. Der er gode og stærke ting i den. En fugleklo, museben og et lille stykke rav med et helligt dyr i!«

Gnist og Vind stak posen til sig.

»Jeg ved den ting, der var bedre end posen der, men den er nok ikke sådan at skaffe!« mumlede Gamle Mus og pillede sig i sine få tandstumper med et stort fiskeben.

»Hvad er da det, Gamle Mus?« spurgte Gnist.

»Hejreæg — hvis din mor kunne få et hejreæg, ville det hjælpe meget mere end noget andet. — Nå, nu kommer de hjem fra skoven, så må jeg ud og skaffe mig noget mad!«

Gnist og Vind fulgtes ad hen til bopladsens kilde for at slukke tørsten.

»Hejreæg!« udbrød Gnist og gned vand af munden med bagen af hånden, »kunne vi bare få fat i nogle hejreæg, så vi kunne holde de onde ånder fra mor!«

»Det eneste sted, jeg kender, er Hejreholmen i den store sø!« Vind rejste sig op fra kilden, »og den ligger uden for vores land!«

»Ja, og søfolkene tåler ikke fremmede i deres jagtland. — Men hvis vi nu tog den gamle båd og sejlede op til søen, endnu mens tågen ligger tæt i den tidlige morgen!«

Da de kom hjem til hytten, havde deres far taget deres soveskind ud.

»Mor sover endnu. Jeg lægger

mig her foran hytten i nat. I kan nok få lov at sove i hytten hos Gamle Mus!«

»Nu kan vi slippe af sted, hvornår vi vill!« udbrød Gnist, da de var på vej ned til Gamle Mus med deres soveskind over ryggen.

Vind standsede op.

»Du mener, at vi skulle sejle til den store sø i morgen?«

»Ja, efter hejreæg!«

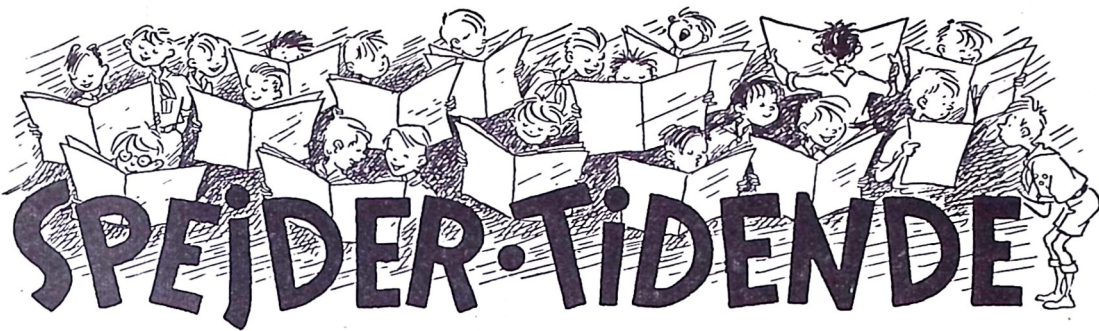
Endnu inden de nåede ned til Gamle Mus, var de enige. Mus havde megen og god mad i huset og delte gavmildt med de to drenge, der i al stilhed stak lidt af maden i deres bælteposer.

Ingen af dem sov meget den nat, og straks da de første, spæde morgenlys sivede ind gennem hyttens sprækker, krøb de stille ud og stak i løb gennem den kolde morgen ned mod fjorden.

(Fortsættes i næste nr.)

FOTO-KONKURRENCE

Vi gør allerede nu opmærksom på, at Magasinets fotokonkurrence også er for ulve. Det gælder de bedste billeder fra ulveture. Læs nærmere herom i næste nr. af Spejdernes Magasin.

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Går din far og praler...

af at dengang han var dreng, da var der spejdere til. Så prøv at tage ham med til Absalon divisionens spejderudstilling om lejsport gennem 50 år — på Bellahøj i St. bededagsferien og lad ham prøve at vise dig, hvordan han bar sig ad med at bage snobrød — hvis han da kan.

Tag også din mor med, så hun kan se, hvor primitivt man kan klare madlavningen og prøve, hvor godt spidstegt mad smager.

Har du brødre eller søstre, så tag også dem med — ulveungerne optræder på slap linie, og inviterer alle drenge og piger fra 8—12 år til indisk marked — der bliver også en stor rådsklippe og mange flotte »tigerskind« at se på.

Husk så — det er på Bellahøj det foregår — den 24., 25. og 26. april.

På gensyn —og god fornøjelse
Absalon division.

Ny tropsstander.

I 8. Odense, Sct. Knuds trop, har spejdermødre haft travlt med at brodere. De har nemlig foræret troppe en ny tropsstander, da den gamle var stærkt medtaget af tidens tand, og den nye standerdug præsenterer sig smukt med Sct. Knud i håndbroderet udførelse.

NY DIVISION

Valby-Hvidovre divisionen er med årets begyndelse en kendsgerning. Det skete ved nytårsparaden i Glyptoteket, hvor den nye division tog afsked med sin gamle division, der nu bærer navnet: By-divisionen.

Divisionschef I. P. Helmer Jørgensen, Frederiksborg division og distriktschef Svend Buhl, Fyns distrikt, begge meget erfarne folk i skovmandsarbejdet, er her fotograferet lige inden de drog ud for at studere terrænet til Jubilæumslejrens hike for skovmænd, som de har ansvaret for. Glæd jer, skovmænd!

SAXEN

er navnet på det nye tropsblad, som Gylden Sax, Sakskøbing, har påbegyndt udsendelsen af. Vi håber at kunne »saxe« derfra ved lejlighed.

DEPOTET søger en LÆRLING

Er du en kvik ung mand med gode skolekendskaber, så er Depotet interesseret i at høre fra dig. Da søger nemlig en lærling og byder på gode kår. Prøv først i Depotet!

I Nyborg

har der været stort spejder-lotteri. Chr. d. II's trop og Peder Brødahl Søn har i samarbejde med de blå pigespejdere haft et stort amerikansk lotteri.

Lotteriet var inddelt i 100 serier med et stort tøjdyr som præmie i hver serie. Salget foregik på følgende måde: En række forretninger i Nyborg og omegn havde lovet at sælge lodsedlerne samtidig med, at de populære tøjdyr var udstillet i de pågældende forretninger. Hver gang en serie var solgt, blev lodtrækningen foretaget, og resultatet blev straks bekendtgjort i den pågældende forretning, hvor gevinsten straks kunne afhentes.

Patuljeførerlur i sne og otte graders frost (Struer Sø).

En stor dag i Assens.

Den 15. februar blev en betydningsfuld dag for 1. Assens trop. Den dag kunne man nemlig indvi det nye tropshus.

Tropshuset er beliggende i det kuperede og maleriske sandgravs-område, kaldet Grotten, nær byens stadion, og her var samlet mange mennesker, da tropsrådsformanden, skoleinspektør Poul Hansen, bød velkommen. Derefter fortalte tropsfører, Svend Rasmussen, om husets byggeri. I tre år har der været arbejdet på huset, og det har bevirket, at prisen har kunnet holdes nede på 24.000 kr., idet man ved materialeindkøbene har ventet, til der kunne købes billige materialer.

Fra byrådet overbragte vandværksbestyrer Charles Andersen en lykønskning og udtalte byens tak til de mænd, der havde rejst ungdommen det fine hus.

Mange andre havde ordet, således repræsentanter for Sct. Georgs Gildet og byens øvrige ungdomskorps, der alle bragte gaver med. Sluttelig talte DC Holger Grønberg.

Vi håber inden længe at kunne bringe et billede af det nye tropshus.

Dagen sluttede med en vellykket spejderfest.

JAZZ FOR SCOUTS

er en ny jazz-klub i København startet af medlemmer af Hertug Knuds division. Medlemmerne, der skal være fyldt 16 år og være spejdere, mødes en gang om ugen på vandrerrhjemmet på »Bellahøj«.

IROKESERSTAMMEN

har afholdt tropsfest, hvor spejdere opførte Finn Methlings »Den kinesiske æske«.

Vi glæder os til at vise dig Depolets store udvalg i Jubilæumslejren — siger Depolets direktør, Friithof Sørensen, (til højre) og prokurist Aage Ellegaard.

ER DU HOBBYSPEJDER?

SA SE HER

Møntsamler fra USA,
Sportsinteresseret fra Østrig,
Tændstiketiketsamler fra Holland,
Kortbølgeamatør fra USA,
Engelskinteresseret fra Østrig,
Spejderudstillingstilrettelægger fra Italien, og
Duelighedstegnsamler fra USA —
alle venter på brev fra dig!

ER DU IKKE?

Så skriv alligevel til Danske Spejderes Fællesudvalg, postboks 44, København K. For vi har desuden andre amerikanske, østrigske, norske og iranske spejdere, der ønsker danske pennevenner!

6. Odense trop

har efter lang tids søgen erhvervet sig en grund til deres week-end hytte. Arealet, der er delvis bevokset, er beliggende i Gammellung, ca. 2 km syd for Langeskov, og det er ca. 3 tdr. land stort. Hytten, der skal opføres, vil delvis blive opført af de materialer, man fik foræret af Dalum kommune ved nedrivningen af en bygning.

Ny spejdertrop i Nørresundby.

Efter at der i nogle år har været en ulveflokk i Nørresundby, er der nu også oprettet en spejdertrop. Troppens navn er Lars Dyrskøts trop.

BALBORETEN 1959.

Amager-spejderne var inviteret til fest den 17. januar, da de blå pigespejderes Amager og Sønderbro division i samarbejde med Axelstad division afholdt den anden Balborette. Det er et nyt ord i spejdersproget — det dækker over en fest, hvor pige- og drengespejdere samles til kammeratligt samvær med dans og underholdning. Det koster kun kr. 1,00 at komme ind, og man kan købe pølser, is og sodavand, når sulten melder sig.

Også i år var det stuvende fuldt hus — ca. 700 spejdere — og vi morer os mægtigt. Salen var udsmykket med faner og standere og en kæmpe-uro.

Vi sluttede med lejrball i skæret af levende lys — og havde lært en masse nye spejderkammerater at kende.

Der er mange måder at komme til Ebeltoft på. Vi ses i Jubilæumslejren.

HINDSGAVLLEJREN

(fortsat fra side 64).

Lejrbålet. — Jeg tænker ikke, at de danske spejdere så hurtigt vil glemme deres lejrbål i Dybbøl skanser. Nu, da tussmørket svøbte sig om landskabet, var det, som skanserne talte til drengene. Omkring lejrbålet lå alle spejdere og lyttede, medens rektor Hartvig-Møller læste op af: »En rekrut fra 64«, og imellem sang spejderne fædrelandssange. — Så lød atter den danske retraits tone efter 55 års forløb over Dybbøl.

(Efter jubilæumsbogen).

GRAVENSHOVEDLEJREN

(fortsat fra side 65)

genbadet med flere hundrede drenge i vandet på en gang eller den store terrænleg, der efter aftenens spændende kampe endte i vildt håndgemænd på selve Skamlingsbanken. Men mellem alle enkeltbillederne stækker sig som den røde tråd erindringen om lejren som en konkurrencelejr, for det var det, der optog os hver eneste dag og hver eneste time på dagen fra det øjeblik, da vi med gjaldende horn-signaler og under et smældende dannebrogflag gik ind over lejens grænse og følte en dommers kritiske blik hvile på os, til det øjeblik, da vi samledes for sidste gang ved den store flagstang og hørte slutretsatet forkyndt.

Gustav Tolderlund-Hansen.

JUBILÆUMSMÆRKET SOM MÆRKAT

DUE DAVDE TIL TÆRES SIDEN

1. KL. SPEJDERE

Richard Løvehjerte trop
SM Martin Seemann
Gjængernes trop
SM Niels-Erik Rasmussen
Store Bjørns trop, Hornbæk
PF William Leedgaard

2. Tastrup trop
PF Frits Lander
PF Henrik Worning
PF Carsten Henningsen

1. Kong Valmers trop
PF Gert Poulsen
SM Otto Fagerlund

5. Odense - Sct. Georgs trop
PF Palle Asger Sørensen
PA Hans Honoré

10. Odense - Blackfeet
PF Ove Lovendal Jørgensen

3. Aabenraa trop
PF Kjeld Dall
PF Anders Andersen

Musketererne, Vejle
PF Lars Christensen

1. Viborg trop
PF Holger Christensen
PF Ole Bræchner
PF Niels Carsten Mørkbak

2. Frederikshavn trop
SM Hans Christian Nielsen

1. Aakirkeby trop
PF Niels H. Poulsen
PA Jørn Lindkvist
PA Erik Alsing
Ib Pedersen
Søren Holm

2. KL. RIDDERE

Richard Løvehjerte trop
PF Casper Jensen
SM Flemming Hansen

1. Vesterbro trop
Jens Gørl Christensen
Preben Nielsen

2. Tastrup trop
PF Frits Lander
PF Henrik Worning

1. Kong Valmers trop
PF Gert Poulsen

5. Odense - Sct. Georgs trop
PA Hans Honoré

1. Viborg trop
PF Holger Christensen
PF Ole Bræchner
PF Niels Carsten Mørkbak

1. Aakirkeby trop
PF Niels H. Poulsen
PA Jørn Lindkvist
PA Erik Alsing
Ib Pedersen
Søren Holm

3. KL. VÆBDERE

Richard Løvehjerte trop
PA Peter Elvstrøm
SM Preben Nygaard
SM Paul Michelsen
SM Martin Seemann
SM Robert Møller
PF Holger Thorsen
PF Niels Erik Jacobsen
PF Kurt Larsen

2. Herlev trop
Bjørn Meier

Gjængernes trop
PF Peter Herforth
PF John Prag Andersen

Gylden Sax trop
Mogens Knudsen
John Dahl
Mogens Clausen

2. Odense trop
SM Gert Justesen
PF Kasper Vedel
PA Peter Svejstrup
Torben Simonsen
Teis Jensen

5. Odense - Sct. Georgs trop
Erik Steffensen

Christian II's trop
PF Larry Laursen
PA Jørgen Nielsen (Løve)

1. Assens trop
Niels Kirkelær

1. Riiskov trop
PA Poul Svane
PA Jørn Zacho

2. Frederikshavn trop
PF Knud Heintzelmann
PF Jørgen Laus
PA Laust Højgaard
Anders Mikkelsen
Per Willesen

Aalborghus trop
PF Nic. Michelsen
PF Knud Ole Richter-Mikkelsen

1. Struer trop
Jørgen Stubkjær

1. Aakirkeby trop
Per Christiansen

4. KL. VANDRINGER

100 km

2. Herlev trop
Ole Svejstrup
Bent Larsen

1. Vesterbro trop
Egon Andersen
Preben Nielsen
Ivan Løffgreen

Store Bjørns trop
PF Niels Nystrup Hansen
PA Niels Chr. Henningsen

1. Assens trop
Poul Erik Jensen
John Andersen

1. Vejle trop
SM Paul Vibe Hebsgaard
SM Carl Johan Ib
SM Jan Ihlemann
SM Paul Erik Larsen

Kong Hans trop
Ole Møller
Per Sander

75 km
Karl af Riise trop
PF Steffen Johansen
PA Jack Jensen
Svend Erik Jørgensen

60 km
Richard Løvehjerte
PA Peer Mortensen
Gjængernes trop
Niels de Bang

Store Bjørns trop
Per Skarsby
Jørgen Oluf Olsen

2. Odense
SM Gert Justesen
PF Kasper Vedel
PA Peter Svejstrup
Hanning Hansen
Emil Nielsen
PF Carsten Johansen
Mogens Vinther
Torben Christensen

13. Odense
SM Jørn Stensdal
PA Preben Nielsen
SM Mogens Løvkvist

Chr. den II's trop
PA Jørgen Nielsen (Løve)
Søren Hansen

1. Riiskov trop
Hele Glentepatruljen
Hele Ørnepatruljen

5. Odense - Sct. Georgs trop
SM Erik Kragh Jensen
SM Axel Thorsen

Skansetroppen
Leif Schülhammer
Hans Erlandsen

Chr. den II's trop
PA Jørgen Nielsen (Løve)
Søren Hansen

1. Riiskov trop
Hele Glentepatruljen
Hele Ørnepatruljen

5. KL. LØBET

5. Odense - Sct. Georgs trop
SM Erik Kragh Jensen
SM Axel Thorsen

Skansetroppen
Leif Schülhammer
Hans Erlandsen

BLEV Du TROP NÆVNT DENNE GANG?

Depotet har ladet vort fine jubilæumsmærke trykke i farver, således at det kan bruges som mærkater, f. eks. til breve.

Der er 10 mærkater i et ark, og prisen er 50 øre, så du har råd til at bruge mærkaterne.

De fås kun gennem Depotet.

JUBILÆUMSAVISEN

søge i sidste nummer medarbejdere. Vi er snart dækket ind, men kan endnu bruge et par jyder, ligesom vi også gerne hører om emner som medarbejdere fra Odense og Lolland-Folster.

Red.

Depotets nye forårs- katalog

finder du i dette nummer af »Magasinet« — gem det — du vil sikkert få brug for det mange gange i den kommende tid, hvor du skal have spejder- og lejrudrustning.

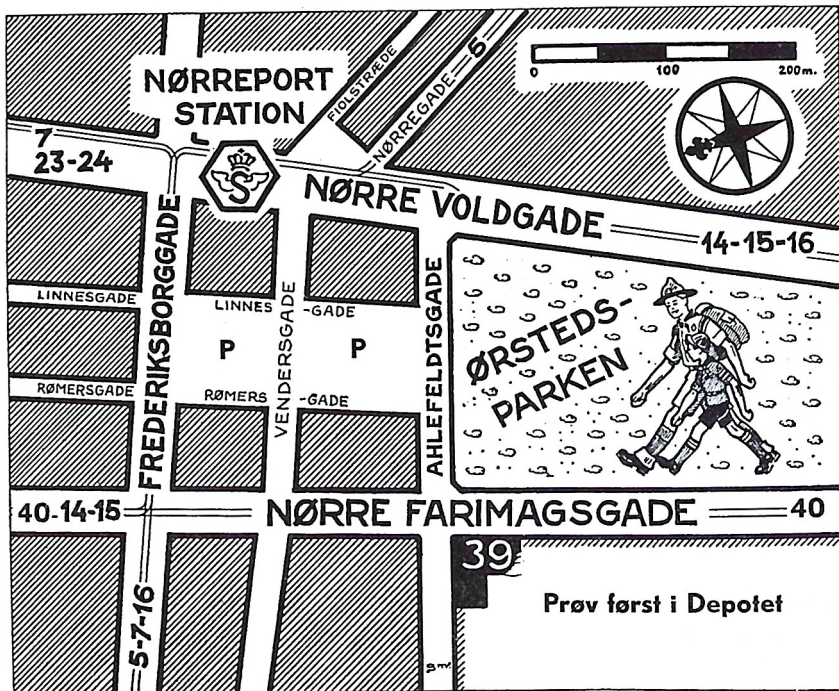
Der er mange gode tilbud i kataloget — Depotet indestår for kvaliteten og du er meget velkommen både til at skrive til os og til at besøge os enten i Aalborg, Århus, Odense eller København.

Depotet i København har lige nu fuldstændt en gennemgribende ombygning, som giver betydelig bedre plads og behageligere forhold for vore kunder

Vi har også fået større udstillingsvinduer og direkte indgang fra gaden.

KIG INDENFOR næste gang du kommer i nærheden af Nr. Farimagsgade, DU SKAL VÆRE VELKOMMEN!

»Magasinet« vil sikkert snart bringe billeder af de nye lokaler.

Prøv først i Depotet

Spejdernes Magasin

Red.: Kommunelærer J. B. Skotte Hansen
Ibsvej 21, Bagsværd . Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor

Frydendalsvej 32, København V. Telf. VE 3666

Begge blades ekspedition: Korpskontoret
Kontorlid: 8-16, Lørdag 8-12

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telefon 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telefon 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1
Telefon 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger